

lig Interesse i, om Voet bestyres godt eller daarligt.

Men hertil kommer, at den nævnte Bestemmelse har givet Anledning til den Uskik, at enkelte Sagførere henvende sig særlig til disse smaa Kreditorer for ved deres Hjælp at blive valgt til Kurator, en Fremgangsmaade, som det navnlig bliver let at anvende for den Sagfører, hvem Fallenten har konsulteret umiddelbart før Konkursen, og som derved er bleven bekendt med, hvem der er Kreditor i Voet, og herved kommer ikke blot dette vigtige Valg til at være afhængigt af Kreditorer, som ingen virkelig Interesse have i Voets Behandling, men det bliver i Grunden Fallenten selv og ikke de i Voet virkelig Interesserede, der bestemmer, hvem der skal være Kurator. Denne Uskik er tillige til Stade for hele Sagførerstandens Anseelse, og Sagførerforeningens Bestyrelse har derfor anholdt om, at Bestemmelsen maa blive forandret paa den nu foreslaaede Maade, hvorefter der ved Kuratorvalget skal tages Hensyn ikke blot til Kreditorernes Tal, men ogsaa til deres Fordringers Størrelse.

Da det efter det Oplyste maa antages, at dette ikke vil give Anledning til praktiske Vanskeligheder, kan Udvalgets Flertal i Henhold til de ovenanførte Grunde ganske slutte sig til den foreslaaede Forandring, idet vi vel ikke overse, at Forandringen vil medføre, at Kuratorvalget noget oftere end nu vil blive overladt til Skifteretten, men vi finde, at dette baade i Kreditorernes og Sagførernes Interesse er langt at foretrække for den nuværende Ordning.

Efter den muggældende Regel i § 66, der for saa vidt ikke foreslaas forandret, kan Skifteretten, naar Kurator er valgt, forkaste Valget, første Gang uden Angivelse af Grund og anden Gang, naar særlig Grund angives. Ved Lovforslagets Behandling forrige Gang i det andet Thing fremkom der Klager over, at denne Ret kunde misbruges, og Forslag til, at den skulde bortfalde. Medens vi finde, at denne Ret, saa længe den nuværende

Balgmaade bestaar, er et nødvendigt Korrektiv for at værne om de større Kreditorers Ret, finde vi derimod ingen Betænkelighed ved at foreslaa, at den, overensstemmende med et i det andet Thing den Gang foresat Ændringsforslag, under visse Omstændigheder skal bortfalde, naar Balget forandres paa den nu foreslaaede Maade, og stille derfor et Ændringsforslag herom.

Vi mene tillige, at ved Omvalg af Kurator bør ikke den Person, som er valgt ved den første Stemmegivning, udelukkes fra Valg, hvilket vilde blive Tilfældet efter Lovforslaget, og have redigeret Ændringsforslaget overensstemmende hermed.

Bedtagelsen af den foreslaaede Indskrænkning i Skifterettens Udgang til at forkaste Kuratorvalget vil nødvendiggjøre en Forandring af Konkurslovens § 71 derved, at Indskrænkningen ogsaa gjælder ved nyt Kuratorvalg, og vi stille derfor Forslag herom.

Udvalgets Mindretal, Da m., kan ikke tiltræde den i § 2 foreslaaede Forandring af § 66, da han ikke finder denne i Stand til at hæve de Ulemper, der har viist sig at kunne fremkomme efter de nu gjældende Bestemmelser. Det foreslaaede vil saaledes ikke kunne forhindre den af Flertallet fremhævede Uskik, og vil navnlig medføre, at det oftere end hidtil, ja næsten altid, bliver Skifteretten og ikke Kreditorerne, der vælger Kurator, idet Vanskeligheden ved at erholde Flertal saa vel efter Tal som Vægt ved et Kuratorvalg er indlysende.

Mindretallet kunde, skjøndt i Principet enigt i den nuværende Balgmaade, dog have været tilbøielig til at indgaa paa, at ogsaa Vægten for en mindre Del toges i Betragtning ved Kuratorvalg, naar Skifterettens Forkastelsesret samtidig indskrænkedes; men da der i Udvalget ikke er opnaaet Enighed herom, finder jeg ikke Anledning til at fastholde dette Standpunkt, men stiller Forslag om, at denne § (2) udgaar af Lovforslaget.

Lovforslagets § 3 gaar ud paa at give en udtrykkelig Bestemmelse om, at den Pant-